

מ"ת 33972/08/17 - מדינת ישראל נגד ש.ש.פ.

בית משפט השלום בקריות
מ"ת 33972-08-17 מדינת ישראל נ' פ'(עציר)
33944-08-17
16 אוגוסט 2017

עמ"ק ישן 358809/2017

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
ש.ש.פ. (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עידן לוי

המשיב: הובא

ב"כ המשיב: עו"ד סאלח עבאס מהסניגוריה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום לו נלוותה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. בכתב האישום יוחסו למשיב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג והיזק לרכוש במזיד. במוקד כתב האישום עבירות שכוונו כלפי המתלוננת זוגתו של המשיב. המשיב והמתלוננת נשואים מזה שנתיים ולהם ילד.

2. על פי הנטען בכתב האישום ביום 11.8.17 בשעות הצהריים בדירת בני הזוג, התרגז המשיב לאחר שבמהלך החלפת חיתול לבנו התינוק, התינוק נגע בחיתול והתלכך. בעקבות כך אחז המשיב בשלט הטלויזיה וגרם במזיד נזק לטלויזיה שהיתה בסלון הבית לאחר שזרק את השלט בעוצמה ופגע במסך הטלויזיה. ביום 12.8.17 בשעות הלילה בדירת בני הזוג, על רקע ויכוח מילולי בין המשיב למתלוננת, קילל המשיב את המתלוננת ובהמשך תקפה. המשיב עמד מאחורי המתלוננת ואחז בצווארה באמצעות

עמוד 1

שתי ידי, חנק אותה ומשך בשערות ראשה וכן דחף אותה ובעט ברגלה הימנית. בכתב האישום תואר כי מעשים אלו נעשו כאשר בנם התינוק של המשיב בוכה וצורח. בהמשך לכך הצליחה המתלוננת להדוף את המשיב ואולם הוא תקף אותה שנית באופן שאחז אותה בצווארה באמצעות שתי ידי וחנק אותה עד אשר הצליחה להתחמק מפניו והזעיקה את אמה למקום. אמה הגיעה למקום והתקשרה למשטרה והמשיב יצא מהדירה.

3. לא היתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר אם כי הסניגור טען כי לגבי עילת המעצר, זו מצויה ברף עוצמה נמוך. בהמשך לכך הציע הסניגור לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שכוללת שהיה במעצר בית מלא בבית הוריו ברחוב אאאאא אאאאאא. יצוין כבר עתה כי בני הזוג מתגוררים באאאא ברחוב אאאאא ועל פי הדגמה שבוצעה על ידי ב"כ המבקשת, המרחק בין מקום מגורי ההורים לבין מקום מגורי בני הזוג הוא כ- 700 מטר.

4. עיינתי בתיק החקירה ובדין הסכים הסניגור לקיומן של ראיות לכאורה שכן הראיות המצויות בתיק החקירה מבססות היטב את אשמתו של המשיב ומקימות עילה למעצרו. אינני שותף לעמדת הסניגור כי המדובר בעילת מעצר שמצויה ברף עוצמה נמוך, אם כי ההתרשמות הכוללת כי עילת המעצר אינה ברף חומרה גבוה מאוד.

5. מעשיו של המשיב עצמם מקימים עילת מעצר. המדובר בבני זוג אשר נשואים כשנתיים ולהם ילד והמשיב תקף את המתלוננת זוגתו ונהג כלפיה באלימות חמורה. מעשה האלימות היה המשכו של מעשה קודם שבו המשיב פגע במזיד בטלויזיה שנמצאת בבית לאחר שהתעצבן על דבר של מה בכך. למחרת היום ולאחר שהמתלוננת סירבה להכין למשיב אוכל בציינה כי היתה עדיין כועסת עליו בשל התקרית מיום קודם, תקף אותה המשיב כמתואר בכתב האישום. יצוין כי מהראיות המצויות בתיק החקירה עולה, כי המשיב סובל מבעיה של חוסר שליטה על כעסים דבר אשר הביא את המתלוננת ליזום מהלך לפיו נשלח המשיב לסדנה לשליטה בכעסים מטעם גורמי הרווחה. אף המשיב עצמו מצוין בהודעתו במשטרה כי הוא עשה את אשר עשה מאחר ולא יכל לשלוט בכעסיו. עם זאת עיינתי היטב בהודעת המתלוננת וכן בהודעת המשיב ומהודעת המשיב עולה כי הוא נוטל אחריות מצטער על המעשה וככלל התרשמתי כל לא נשקפת ממנו מסוכנות כזו שלא ניתן לאינה בחלופת מעצר. בעניין זה אני מדגיש את התרשמתי מהודעתה של המתלוננת אשר גם לאור תיאוריה את התנהגות המשיב, אינה מגלה חולשה כלפיו ומן העבר השני המשיב אינו מצטייר כמי שנושא מאפייני מסוכנות כלפי המתלוננת. במילים אחרות אני סבור כי הרחקתו של המשיב מן המתלוננת בתנאים שיבטיחו איסור מפגש וקשר ביניהם, יכולה להוליך לצמצום עילת המסוכנות עד למצב שבו יהיה ניתן לשחרר את המשיב. לשם שלמות התמונה יצוין כי למשיב אין הרשעות קודמות כלל.

6. החלופה שהוצעה כוללת מעצר בית בבית הוריו של המשיב, הוריו של המשיב נחקרו לפני ולמרות החוסר התאמה בנקודות מסוימות לא התרשמתי כי אין המדובר במפקחים שיכולים לעשות במלאכת הפיקוח. התרשמתי כי המדובר באנשים פשוטים נורמטיבים שיכולים לקיים מידה סבורה של פיקוח על

המשיב. יצוין כי אביו של המשיב עובד מידי יום משעת בוקר מוקדמת ועד שעה 13:00 ואילו אמו אינה עובדת כלל. הקושי העיקרי בחלופה שהוצעה הינו המרחק המועט ממקום מגורי המתלוננת. כאמור המרחק בין בית ההורים לבית בני הזוג הוא כ- 700 מטר, מספר דקות הליכה. יחד עם זאת, התמונה הכוללת המצטיירת לפני מאפשרת שחרור המשיב גם לחלופה שהוצעה חרף המרחק המועט. מסקנתי זו נובעת הן ממאפייניו של המשיב והן ממאפייניהם של ההורים ומהתרשמותי מהם.

7. זאת ועוד, בכוונתי לקבוע הסדרי פיקוח הדוקים שיכללו פיקוח של שני ההורים יחדיו משך מרבית שעות היממה כך שהדבר יביא לטעמי להידוק החלופה ולמניעת יצירת אינטרקציה בין המשיב לבין המתלוננת.

8. אשר על כן, הנני מורה על שחרור המשיב ממעצר בתנאים הבאים:

המשיב יהיה נתון במעצר בית מלא, בבית הוריו ברחוב אאאאא אאאאא, וזאת עד תום ההליכים בתיק העיקרי.

בהיותו נתון במעצר הבית יפקחו על המשיב אביו ואמו יחדיו באופן שלא ימצא ללא פיקוח של שני המפקחים ביחד משך שהותו במעצר הבית. ואולם בשל עבודתו של האב, אני קובע כי בין השעות 5:00 עד 13:30 יהיה המשיב בפיקוח האם בלבד.

בשלב זה ולאור המרחק המועט בין מקום מגורי ההורים לבין מקום מגורי המתלוננת, אינני מאפשר למשיב לצאת ממעצר הבית לשם התאוררות והדבר ישקל בהמשך לאחר תקופה סבירה ולפי בקשה שתוגש על ידי הסניגור.

מובהר למשיב כי יציאה ממעצר הבית לשם הגעה לדיונים בבית המשפט בתיק זה ובתיק העיקרי, וכן כל יציאה ממעצר הבית שתאושר על ידי בית המשפט, תהיה בלווי ופיקוח צמוד של אחד המפקחים.

אני אוסר על המשיב ליצור כל קשר, בין אם במישרין ובין אם בעקיפין, בכל דרך ואמצעי שהוא עם המתלוננת וזאת עד תום ההליכים בתיק העיקרי.

להבטחת תנאי השחרור בהתאם להחלטתי זו וכן להבטחת התייצבות המשיב לדיונים בתיק העיקרי, יחתום המשיב על התחייבות עצמית וימציא ערבות צד ג' של כל אחד מהמפקחים בסכום של ₪ 7500 כל אחד, כן יפקיד המשיב ערבון כספי ע"ס של 5000 ₪.

מילוי כל התנאים לפי החלטה זו, יהיה תנאי לשחרור המשיב.

ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ז, 16/08/2017 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

דרך המלך היא לאפשר השגה על החלטת השיחרור כאשר המשיב מצוי במעצר. על כן אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד ליום 17.8.17 שעה 15:00 ואולם ככל שיוחלט לא להגיש ערר, תודיע המבקשת זאת לסניגור ולבימ"ש כדי שיתאפשר שחרור המשיב בהתאם להחלטה.

**ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ז,
16/08/2017 במעמד הנוכחים.
מוחמד עלי , שופט**

3. בייח

על פי הנטען בכתב האישום,

